

*Практикум із
сучасної
української
мови*

Знати мову престижно, з цього
розпочинається кар'єрне
зростання особистості; мова – це
суттєвий показник загальної
культури і її велика перспектива

В. Андрущенко

Мова – могутнє знаряддя і шкільного навчання, і наукової та публіцистичної думки, і ораторського мистецтва, і поетичної творчості, і ділового листування, і дипломатичних переговорів. Не тільки прозаїк чи драматург, але й фізик чи математик, доконче повинні мати до своїх послуг багатий, гнучкий, точний і виразний мовний апарат

(М. Рильський)

Мета курсу полягає в тому, щоб забезпечити належне оволодіння практичним курсом сучасної української мови, знання якої необхідне для ефективного спілкування у різних сферах виробничо-професійної та суспільної діяльності майбутніх фахівців, зокрема вчителів.

Завдання:

- а) поглибити теоретичні відомості з основних розділів українського мовознавства;**
- б) удосконалити володіння нормами сучасної української літературної мови, особливо тими, які стосуються складних випадків її орфографії та пунктуації, а також уживання лексичних і граматичних одиниць.**

**Перелік знань, умінь і навиків, які
формуються в процесі викладання
дисципліни:**

- а) досконало знати лексичні, фразеологічні, фонетичні, словотвірні, морфологічні та синтаксичні норми сучасної української літературної мови;
- б) ефективно використовувати різні мовні засоби в усному мовленні та писемних текстах;
- в) вміти виправляти допущені у них орфоепічні, орфографічні та пунктуаційні помилки;
- г) вдосконалювати власну мовну культуру.

При вивченні розділу “Орфографія” основна увага зосереджуватиметься на найскладніших орфограмах. Наприклад:

- на правописі складних слів, однакових за структурою, але різних щодо написання (південно-західний і південноукраїнський, всесвітньо-історичний, але всесвітньовідомий тощо);
- на правописі слів і омонімічних їм сполучень (напам'ять і на пам'ять, втретє і в третє тощо);
- на правописі слів іншомовного походження (вживання апострофа, написання м'якого знака, подвоєння приголосних, написання *и, і* та ін.: інтерв'ю, ательє, Голландія, манікюр, педикюр).

*При вивченні розділу
“Пунктуація”
розглядатимуться складні
випадки вживання
розділових знаків. Зокрема,
коли перед як, що, кома
ставиться / не ставиться;
складні випадки керування
та ін.*

Як цар повелів

Доводилось чути мені:

“Навіщо ті қоми дурні? –

Казав п'ятикласник-хлопчак,

Зі слів зрозуміло і так!”

На це я казав у одвіт:

Є притча старезна, як світ,

Переказ про вирок царя,

Коли привели бунтаря.

Слузі він диктує в ту мить:

“карати не можна простить”.

Той пише, як цар повелів,

А қоми не ставить між слів.

*І ось на майдані для страт –
Бунтар у кайданах, І кат,
Що мав за царя відомстити.
“Карати не можна простити”.
Слуга об'явля рішенець.
Аж руку підносить мудрець
(усі шанували його):
– Не так прочитав ти, слуго. –
Бо встиг зазирнуть тайкома,
Що коми у тексті нема.
Взяв вирок, поправив у мить:
“Карати не можна, простити”.
Побачив, що кома змогла?
Така колись притча була!*

(Д. Білоус)

*Чужу мову можна вивчити
за шість років, а свою
треба вчити все життя.*

Франсуа Вольтер

Якими побачить **українців світ** -
залежить від самих українців. Ми
хочемо бути багатомовними та
багатознаючими, хочемо
належати людству. Хочемо бути в
його розумі не мертвою, а сяючою
клітиною, а для цього маємо
засвітитися любов'ю до рідної
мови. їй потрібні вогонь нашої
любви, наша духовна міць!